

er den simple og ret forklarlige, at der i Mødet i Aftes ikke var 15 af mine Parti-medlemmer til Stede, saa at jeg kunde komme til at stille Ændringsforslag. Det er altsaa af rent praktiske Grunde, at det ikke er kommet, ellers havde det foreligget.

Finansministeren (Brandes): Det ærede Medlem tager fuldstændig fejl, naar han siger, at efter de nugældende Regler faar en Byggegrund intet Fradrag, medmindre den er bebygget, og at man derfor i Stedet for det, der staar i Lovforslaget, „Ejendomme med Beboelses- og Driftsbygninger“ skulde sætte det, som vi nu have, nemlig „selvstændig Ejendom“, thi derved vilde man forhindre, at Byggegrunde fik Fradrag. Det ærede Medlem tager fejl, en Byggegrund kan udmærket godt være en selvstændig Ejendom, og Loven kan ikke fortolkes paa den Maade, som det ærede Medlem vil, at ubebyggede Grunde ikke skulle kunne være selvstændige Ejendomme. Hvis f. Eks. en Mand, der ejer en Ejendom i Odense, har en ubebygget Grund liggende i Svendborg — jeg tager Steder, hvor jeg haaber, at det ærede Medlem er nogenlunde kendt —, vil der intet være i Vejen for, at Grunden i Svendborg kan være en selvstændig Ejendom, og saa faar den Fradrag, hvis det ærede Medlems Forslag, saaledes som han tænker sig det formuleret, gaar igennem. Da det ærede Medlem er enig i, at man ikke skal have det, vil han i Virkeligheden ved sin Stilling netop komme til det, han ikke ønsker.

Det ærede Medlem har flere Gange sagt til mig og til flere ærede Medlemmer af dette Ting, at vi ønske Fjer i vore Hatte. Jeg gaar overhovedet ikke med Fjer i Hatten. Det er noget, jeg tror, Damerne gøre. Jeg tør maaske sige til det ærede Medlem, at han har en Evne til at gøre en lille Fjer til 5 store Høns, hver Gang der er Tale om noget, der spiller den samme Rolle for ham som Karl den Førstes Hovede for en anden Mand — nemlig Grundværdiskatten. Jeg tør sige, at det Forslag, jeg har stillet, ikke har noget som helst at gøre med Grundværdiskatten.

Leth Espensen: Den højtærede Finansminister mente, at jeg havde noget imod at vælte denne Byrde fra de smaa Ejendomme over paa Herregaardene. Det er ikke ganske korrekt, der er ikke alene Tale om Herregaarde, der er ogsaa Tale om Bøndergaarde i Almindelighed. For øvrigt skal jeg sige, at selv en Herregaard vil jeg ikke være med til at forurette. Der kan godt sidde en fattig Mand paa en Herregaard ogsaa.

Men i det hele taget, dette at lægge Skatten paa faste Ejendomme, er paa Forhaand at gaa bort fra at paalægge Skat efter Evnen. Hvor stor en Ejendom er, har intet med Skatteevnen at gøre, og naar det er Tilfældet, er der maaske ikke saa megen Grund til overhovedet at lave dette Fradrag. Men vil man endelig lave det, mener jeg, at man i hvert Fald ingen Berettigelse har til at lægge det over netop paa de store Ejendomme. De andre Samfundsborgere kunne være lige saa forpligtede til at bidrage deres Part til den Lettelse, man vil give de smaa Ejendomsbesiddere.

Den højtærede Finansminister siger, at naar vi skulle give en Lettelse og skulle have Penge i Statskassen, er man nødt til at tage Pengene, hvor Pengene ere at faa. Det er netop det, jeg vil gøre, men det vil den højtærede Finansminister ikke. Han tager ikke Pengene, hvor de ere, thi det er ikke noget Bevis for, at en Mand har Penge, at han er skreven for en Ejendom. Jeg vil have, at man skal tage Pengene gennem Formue- og Indtægtsskatten, det er netop der, Pengene ere.

Ja, det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen) gentog egentlig kun det, Ministeren havde sagt. Jeg antager, at det ærede Medlems Bemærkninger være et Forsøg paa at begynde en Generalprøve paa vor Valgkamp, men den kunne vi vente med til senere, og derfor skal jeg forskaane Tinget for at fortsætte.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

*Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges med 67 Stemmer mod 1.*